

РЕШЕНИЕ

№ 570

гр. Пазарджик , 17.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно
наказателно дело № 20215220200902 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

**Образувано е по жалба на ЕМ. М. ИВ. от гр.Пазарджик, ЕГН
***** против НП № 569066-F598551 от 31.03.2021 год. на директор
Офис /дирекция за обслужване/-Пазарджик, при ТД на НАП Пловдив, с
което на основание чл.264 ал.1 от ЗКПО и за нарушение на чл.92 ал.1 във
вр. с ал.2 от ЗКПО е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лева.**

Релевираните в жалбата обстоятелства се свеждат до наличие на
материална и процесуална незаконосъобразност на атакуваното НП, чиято
отмяна се иска.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява процесуален
представител, който поддържа жалбата и излага съображения за нейната
основателност.

Въззиваемата страна - АНО, чрез своя процесуален представител,
оспорва жалбата и иска потвърждаване на постановлението с присъждане на
разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът провери основателността на жалбата, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, при което установи следното:

Жалбоподателят санкциониран в качеството си на управител и представляващ дружеството „Г.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, което пък се явява данъчно задължено лице по ЗКПО. Глобата му е наложена, тъй като не е подал в ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик, Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО за 2018г. в законоустановения за това срок до 01.04.2019г. В хода на извършена проверка е било установено, че за отчетната 2018г. по данни от информационния масив на НАП са реализирани приходи от ЕКАФП с Рег. № 3659950, находящ се в търговски обект за продажба на мобилни апарати и аксесоари с адрес: гр. Пазарджик, ул. „****“ № 29, в размер на 470,00лв. Генерирани са били Z отчети в интервала от 25.04.2018г. - 15.10.2018г. От ЕКАФП с Рег. № 3753436, находящ се в търговски обект за търговия на дребно с бижутерия и часовници с адрес гр.Пазарджик, ул. „****“ № 49 са реализирани приходи в размер на 470 лева. Генерирани са били Z отчети в интервала от 10.05.2018г. – 21.09.2018г. От това следва, че дружеството е осъществявало дейност за посочения период. Следователно за ЗЛ възниква задължение за подаване на ГДД по чл.92, ал.1 от ЗКПО. Годишна данъчна декларация за 2018г. обаче не е била подадена.

Това съставлявало нарушение на чл.92 ал.1 във вр. с ал.2 от ЗКПО, която правна норма към инкриминирания период разписва, че ГДД се подава до 31 март на следващата година.

Нарушението било установено при извършване на проверка за установяване на факти и обстоятелства, възложена с РИП № П-16001321014258-ОРП-001/20.01.2021 г.

Във връзка с констатираното нарушение бил съставен АУАН в присъствието на нарушителя, съгласно чл.40, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на акта било издадено и атакуваното НП, което било връчено на жалбоподателя на 07.06.2021г. Жалбата против НП била подадена чрез АНО на 10.06.2021 год., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, при което е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен

контрол за законосъобразност.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмените доказателства приети по делото и показанията на актосъставителя – св. Р.Б.-Т..

Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, т.к. същите са непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намери, че **жалбата не е основателна.**

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е управител на горепосоченото дружество, а като такъв е и негов представляващ. Няма никакво съмнение, че данъчно задължено лице по ЗКПО е гореспоменатото дружество, т.к. именно то е субект на правоотношението с приходната администрация, а неговият управител– физическото лице Е.И. се явява волеизразяващ орган. Казано с други думи, дружеството като субект на правото, респ. на правоотношенията с другите частно правни субекти, общински и държавни органи и т.н. действа чрез своя управител. В този смисъл не може да се сподели възражението на пълномощника на жалбоподателя, че било допуснато съществено процесуално нарушение, т.к. от описаното в НП не ставало ясно кое е данъчно задълженото лице, респ. защо е наложена глоба на Е.И., с което пък се обосновава искане за отмяна на НП. Тук веднага следва да се каже, че в НП е казано недвусмислено, че глобата се налага на жалбоподателя именно в качеството му на управител и представляващ дружеството. След това е описано какви приходи е реализирало дружеството през отчетната година, направен е извод, че е осъществявало дейност през процесния период, а накрая е казано, че следователно за задълженото лице е възникнало задължението да подаде процесната ГДД. От всичко това не може да има съмнение, че задълженото лице е дружеството, което пък би могло да изпълни задължението си за подаване на декларация, само ако неговият управител и представляващ предприеме активни действия за това. Дружеството само по себе си не би могло да извърши фактически никакви правни действия. То ги извършва чрез управителя си или надлежно упълномощено от него лице. В случая управителя на дружеството е бездействал, респ. не подал процесната ГДД, с

което е запълнил хипотезата на санкционната норма на чл.264 ал.1 от ЗКПО, която императивно разписва: „Представляващият данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, синдик или представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие /както е в настоящия случай – бел. моя/ е допуснал нарушение, посочено в [чл. 261](#), [262](#) или [263](#), се наказва с ...“.

Не се оспорва по делото също и това, че действително е било извършено нарушение на чл.91 ал.1 във вр. с ал.2 от ЗКПО, доколкото горепосочената декларация, не е била подадена в срок до 01.04.2019 година, нито в последствие, било то със закъснение, както и до настоящия момент.

С оглед на всичко това следва да се приеме от правна страна, че установеното поведение от страна на управителя на дружеството запълва признаците на административното нарушение по чл.92 ал.1 във вр. с ал.2 от ЗКПО, при което правилно е била ангажирана отговорността му на основание чл.264 ал.1 от ЗКПО.

Не може да бъдат споделени възраженията във въззивната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че актосъставителят и АНО не разполагали с материална компетентност да съставят съответно АУАН и да издават НП, както и в това, че издаденото НП било антидатирано, респ. не е било издадено в срока по чл.34 ал.3 от ЗАНН.

Видно е от приетата като писмено доказателство Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изп. – директор на НАП и по-специално в т.1.2, б. „б“ и т.2.1 от нея, че директорите на дирекции „Обслужване“ в ТД на НАП, какъвто е издателят на процесното НП, както и органите по приходите, какъвто е и актосъставителят Р.Б.-Т. – ст. инспектор по приходите, разполагат с материална компетентност съответно да издават НП и да съставят АУАН за нарушения по ЗКПО.

Видно е от приетата като писмено доказателство разпечатка от електронния регистър в ТД на НАП-Пловдив за издадени в периода 28.02. – 31.03.2021г. наказателни постановления и АУАН, че процесното НП е било издадено именно на посочената в него дата – 31.03.2021г.

Не може да бъде споделено и възражението за приложимост в настоящия

казус на разпоредбата на [чл.28 от ЗАНН](#), във вр. с чл.9 ал.2 от НК.

Преценката дали едно административно нарушение следва да се квалифицира като маловажно се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено нарушението, по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. „Маловажен случай” ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Заключение за приложението на [чл.28 от ЗАНН](#) се обуславя от засегнатите от деянието обществени отношения, липсата на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

В хронологията на инкриминираните събития следва да се каже, че подаването на декларация е основополагащо задължение на данъчно задължените лица, респ. на лицата, които ги представляват за определяне и внасяне на данъка. Касае се за действие, при което задълженото лице следва да спазва един строго фиксиран срок. С подаването на декларация се постига основната цел на закона - определяне и внасяне на дължимия данък. Ето защо неизпълнението на това основно задължение по ЗКПО, както и по ЗДДФЛ не може да се определи като маловажно нарушение, независимо че в конкретният казус дължимият данък не е бил в голям размер. Следва да се държи сметка обаче, че той не е внесен и до настоящия момент, т.к. процесната декларация не е била подадена, па макар и със закъснение и дори след установяването на нарушението. Не трябва да се забравя и това, че водещо за преценката за маловажност на случая не може да бъде сумата на дължимия и невнесен данък. Това е така, защото неподдаването на ГДД, не само че води до щета за фиска, поради недеклариране, респ. невнасяне на дължимия корпоративен данък, но основно, защото с това бездействие се затруднява като цяло дейността на приходната администрация, която при евентуална проверка или ревизия не би могла да засече и свери данните, които би следвало да се декларира и сумите от приходи и разходи по счетоводните сметки, които води и съхранява лицето.

В заключение следва да се обобщи, че засегнатите обществени отношения, свързани с данъчната и бюджетна сфера, по своята обществена значимост също изключват квалификация на неизпълненото задължение като маловажен случай. Целите на административните наказания по [чл.12 от ЗАНН](#) (да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани) изискват спазване на финансовата и фискална дисциплина, а и стимулиране на данъчно задължените лица към стриктно изпълнение на задълженията им.

С оглед на всичко това според настоящия съдебен състав административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана законосъобразно. Глобата (с оглед характера на нарушението и фактът, че ГДД не била подадена въобще, макар и със закъснение) е определена правилно в размер съвсем малко над минималния, което съответства на тежестта и обществената опасност на нарушението, съобразена е с правилата по [чл. 27 от ЗАНН](#) и с нея ще се постигнат целите по чл.12 от ЗАНН.

Всичко казано до тук налага НП да се потвърди изцяло.

При този изход от делото, респ. потвърждаване на обжалваното НП и фактът, че пред въззивната инстанция АНО бе представляван от юрисконсулт, който своевременно направи искане за присъждане на разноси, настоящият съдебен състав намира, че на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН следва да присъди такива. Юрисконсултско възнаграждение следва да бъде присъдено в полза на Националната агенция за приходите, доколкото тя има статут на юридическо лице по смисъла на чл.2 ал.2, чл.4 ал.2 и чл.6 ал.1 от Закона за НАП, а ТД на НАП-Пловдив, чийто представител е издал обжалваното и потвърдено с настоящото решение НП, не е самостоятелно ЮЛ и е структурирано към същата агенция. Възнаграждението следва да е в размер определен в чл.37 от ЗПП, съгласно препиращата разпоредба на чл.63 ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя от наредба на МС по предложение на НБПП. В случая за защита в производство по ЗАНН, чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Настоящото производство се разглежда в

едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел и не е с фактическа или правна сложност, поради което следва да бъде определено и присъдено минимално възнаграждение от 80 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН
Пазарджишкият районен съд :

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 569066-F598551 от 31.03.2021 год. на директор Офис /дирекция за обслужване/-Пазарджик, при ТД на НАП Пловдив, с което на ЕМ. М. ИВ., ЕГН *****, на основание чл.264 ал.1 от ЗКПО е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лева.

ОСЪЖДА ЕМ. М. ИВ., ЕГН *****, от гр.Пазарджик **ДА ЗАПЛАТИ** на Националната агенция за приходите разноски в размер на 80 лв. /осемдесет лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____